

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Самборської Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України, абзацу третього пункту 19 розділу I Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України „Про електронні комунікації“ щодо підвищення ефективності досудового розслідування „за гарячими слідами“ та протидії кібератакам» від 15 березня 2022 року № 2137–ІХ, окремих приписів пункту 4, приписів абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 8 грудня 2023 року № 3509–ІХ

Київ
17 вересня 2025 року
№ 140-1(I)2025

Справа № 3-38/2025(76/25)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Філюка Петра Тодосьовича – головуєчого,
Кичуна Віктора Івановича – доповідача,
Олійник Алли Сергіївни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Самборської Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 10 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України, абзацу третього пункту 19 розділу I Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України „Про електронні комунікації“ щодо підвищення ефективності досудового розслідування „за гарячими слідами“ та протидії кібератакам» від 15 березня

2022 року № 2137–IX (Відомості Верховної Ради України, 2022 р., № 15, ст. 120), окремих приписів пункту 4, приписів абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 8 грудня 2023 року № 3509–IX (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 135, ст. 793).

Заслухавши суддю-доповідача Кичуна В.І. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Самборська Т.Л. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 3, 8, 21, 22, частинам першій, другій, шостій статті 55, статті 59, частині другій статті 63, частинам першій, другій, третій статті 129 Конституції України (конституційність) пункт 10 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України (далі – Кодекс) в частині встановлених строків оскарження повідомлення слідчого, дізнавача, прокурора про підозру після спливу одного місяця з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального проступку або двох місяців з дня повідомлення особі про підозру у вчиненні злочину; абзац третій пункту 19 розділу I Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України „Про електронні комунікації“ щодо підвищення ефективності досудового розслідування „за гарячими слідами“ та протидії кібератакам» від 15 березня 2022 року № 2137–IX (далі – Закон № 2137); окремі приписи пункту 4, приписи абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів

України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 8 грудня 2023 року № 3509–IX (далі – Закон № 3509).

Самборська Т.Л. також просить перевірити на відповідність частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) абзац третій пункту 19 розділу I Закону № 2137, окремі приписи пункту 4, абзац другий пункту 5, пункти 6, 7 розділу I Закону № 3509; частинам першій, другій, третій статті 62 Конституції України (конституційність) пункт 10 частини першої статті 303 Кодексу; частинам першій, другій статті 64 Конституції України (конституційність) абзац третій пункту 19 розділу I Закону № 2137.

Обґрунтовуючи свої твердження, Самборська Т.Л. посилається на окремі приписи Конституції України, Кодексу, Кримінального кодексу України, Закону № 2137, Закону № 3509, законів України, Указ Президента України „Про введення воєнного стану в Україні“ від 24 лютого 2022 року № 64/2022 зі змінами, а також на рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року та судові рішення у своїй справі.

2. Розв’язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб’єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); суб’єктом права на конституційну скаргу є особа, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України (його окремі приписи) суперечить Конституції України (абзац перший частини першої статті 56); конституційна скарга є прийнятною за

умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз матеріалів конституційної скарги дає підстави для висновку, що Київський апеляційний суд в ухвалі від 11 грудня 2024 року не застосував абзацу третього пункту 19 розділу I Закону № 2137, окремих приписів пункту 4, приписів абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону № 3509, а тому Самборську Т.Л. не можна вважати суб'єктом права на конституційну скаргу в цій частині.

Отже, є підстави для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) абзацу третього пункту 19 розділу I Закону № 2137, окремих приписів пункту 4, приписів абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону № 3509 згідно з пунктом 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб'єктом.

Аргументуючи свою позицію щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) пункту 10 частини першої статті 303 Кодексу, автор клопотання твердить, що судді Київського апеляційного суду, постановляючи ухвалу від 11 грудня 2024 року у його справі, „діяли формально, легалізуючи неправомірне кримінальне переслідування“ Самборської Т.Л. слідчими та прокурорами „шляхом відсутності належного реагування на завідомо незаконне повідомлення про підозру на підставі оскаржуваної норми та ігноруючи права людини, а відтак порушили свій головний обов'язок – утвердження і забезпечення прав і свобод людини“. Тобто доводи суб'єкта права на конституційну скаргу в цій частині зводяться до висловлення ним незгоди із рішеннями органів досудового розслідування та судів у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо невідповідності Конституції України (неконституційності) оспорюваного припису Кодексу.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі в частині перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) пункту 10 частини першої статті 303 Кодексу згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Самборської Тетяни Леонідівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу третього пункту 19 розділу I Закону України «Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та Закону України „Про електронні комунікації“ щодо підвищення ефективності досудового розслідування „за гарячими слідами“ та протидії кібератакам» від 15 березня 2022 року № 2137–IX, окремих приписів пункту 4, приписів абзацу другого пункту 5, пунктів 6, 7 розділу I Закону України „Про внесення змін до Кримінального процесуального кодексу України та інших законодавчих актів України щодо посилення самостійності Спеціалізованої антикорупційної прокуратури“ від 8 грудня 2023 року № 3509–IX на підставі пункту 1 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – звернення до Конституційного Суду України неналежним суб’єктом; пункту 10 частини першої статті 303 Кримінального процесуального кодексу України на

підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**